

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dat 14 bani, a doua-oară 12 bani, a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler, București, str. Doamnei 28, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Wels Bernat „La loterie”.

TRIBUNA

Invierea.

Mari și minunate sunt lucrurile lui D-zeu...

Crearea universului cu tot ce există și viează în el, cu ordinea și minunile lui, ne pune în uimire și mintea omenească se dovedește de mărginită, voind a pătrunde în tainele creațiunii.

Asemenea ne pune în uimire învierea fiului lui D-zeu, dar' aol țina o poate pătrunde mintea, scopul este plausibil, Isus s'a jertfit și a înviat a treia zi din morți, cu scopul de-a mântui pe oameni, de a-i curăți de păcate, de-a stîrpi răul și a înstăpâni binele în locul lui.

D-zeu în bunătatea și îndurarea lui a trimis omenimii pe Isus Christos, a lăsat să sufere, să se jertfească pentru propovăduirea adevărului și în urmă a făcut să învie din morți - cu moartea pe moarte călînd - și să se înalțe la ceruri...

Invierea... ea a fost pecetea adevărurilor predicate de Isus, prin ea s'a dovedit, că Isus este Fiul lui D-zeu, care s'a întrupat și a venit între noi oameni ca să ne mântuească.

Mari și minunate sunt lucrurile lui D-zeu.

El în atotputernicia sa nu lasă, ca răul și vicleșugul să-și sîrbeze triumful definitiv și omenimii întregi, ca și singuraticelor popoare, le arată calea mîntuirii, când amenințate sunt cu cutropire, cu peire.

El în bunătatea sa nu lasă ca un popor să fie strivit sau să peară în amorțea, ci putere îi dă, ca să se ridice, să-și scuture cătușele opresiunii.

Aceasta e învierea popoarelor, mare și minunată, care ne pune în uimire și ne încântă.

Un exemplu frumos este în privința aceasta poporul nostru. Veacuri de-a rândul acest popor a fost încătușat în lanțurile iobăgiei. Veacuri de-a rândul a suferit cele mai crâncene persecuții, cele mai neomenoase opresiuni. Răii l-au exploatat până la măduvă, au trăit din sudoarea lui și moartea și perzarea l-au pregătit. Veacuri de-a rândul vieța lui a fost un martiraj. Dar' când răii au getau, că acest popor e pe marginea peririi, că s'a cufundat în prăpastia amorțelii mortale, deodată el își ridică fruntea sa lată, se deșteaptă, își rupe legăturile, cari îl țineau încătușat, se avîntă la o nouă viață, reînvie.

Poporul român a priceput și a ascultat glasul frunțărilor, cari ca niște apostoli îi propovăduiau adevărul și lumina, și a reînviat.

Aceasta a fost stunci, când se scria anul 1848.

Frumosă și măreață a fost această deșteptare, această înviere și bogate au fost roadele, ce au răsărit pe urma ei. Poporul român reînviat la o nouă viață, s'a pus pe muncă intensivă, trebuind să suplinească în timp scurt, ceea ce alte popoare mai ferice aveau de secol. Poporul român a început a trage brazde adânci în ogorul său cultural înțelenit, a început a se cultiva pe sine, ca să se poată îngrîși cu vrednicie între neamurile mai culte. Și progrese a făcut, rezultate frumoase a dobândit.

Dar' reit nu se astîmpără. Răutatea, fie ori cât de strivită, își ridică de nou fruntea. Dușmanii plini de invidie pentru înaintarea noastră, ni se pun de nou în cale, vor a ne opri, a ne face să ne lăpădăm de ceea ce-ai al nostru. Cătușele opresiunii se întind tot mai mult; persecuții se pun la cale. Ne persecută școala și biserica, instituțiile și presa, datinile și limba. Dacă contra acestor negre prigoniri ne ridicăm glasul, daodă protestăm și ne plîngem ne răspund cu nouă lovituri, cu zăvorirea în temniță...

Aceasta e noua iobăgie, care vrea să robasească spiritul, vrea să ne lipsească de avutul nostru național.

Dar' viu e Domnul, credința noastră tare este. Credem, că încercările dușmanilor nu vor isbiți. Credem, că ele se vor sfărîma de rezistența noastră, ca valurile mării de stîncile petroase.

Poporul român reînviat la nouă viață, are atîta putere, ca să-și apere avutul său de înclăcări. Are putere și trebuie să albe. Reînvierea sa l'a scos din amorțea, l'a îndreptat la o nouă viață, l'a deschis nouă orizonturi, nouă ținte. L'a făcut conștient de misiunea sa și l'a înflăcărat credința, că el numai ca Român poate și vrea să trăiască pe plaiurile acestei patrii.

Mari și minunate sunt lucrurile lui Dumnezeu!

Înviea lui Isus pe pămînt și învierea lui a mîntuit omenimea de păcate și a curățit-o, reînvierea noastră națională ne-a mîntuit, ne-a deșteptat conștiința de popor.

Inviere și reînviere!
Credem în învierea lui Isus și aducem primul de recunoștință reînvierii poporului român.

Sibiu, 18 Aprilie n. 19'3.

Dieta provincială a Austriei inferioare s'a întrunit în o sesiune. Între agendele ei puse la ordinea zilei este un proiect de indemnitate

pe 6 luni și o propunere de urgență a lui Silberer, prin care guvernul e provocat să înceteze cu ignorarea continuă a dietelor provinciale.

Alianța anglo portugheză. Din Lisabona se anunță, că între Anglia și Portugalia, s'a încheiat o alianță cu privire la posesiunile africane. Alianța nu s'a proclamat oficial, dar' existența ei reiese din declarațiile regelui Eduard, făcute cu ocazia vizitei sale în Lisabona.

Tratatul de alianță culminează în aceea, că Angliei i se asigură însemnate concesii comerciale și vamale în coloniile portugheze. Portugalia se obligă apoi a pune la dispoziția Angliei în caz de război o putere armată de 30 mii de soldați și a concede, ca Anglia să poată folosi ca puncte de razim pentru flota sa câteva porturi de pe malurile oceanului Atlantic și insulele Azore.

Să crede, că tratatul are un punct, ale cărui dispoziții sînt îndreptate contra Germaniei.

Din dietă.

Sedința primă după feriele Paștilor catolice a fost furtunoasă. Kossuthiștii au aflat motiv nou pentru scandale în eliminarea câtorva băieți neoopți din școala militară honvezească dela Fünfkirchen, cari s'au vîrșit demonstrând contra Imnului popular. Înainte de a intra în ordinea zilei — ordine peste tot n'a fost — erau anunțați 5 înși să vorbească în chestia aceasta. Din norodire 2 s'au ruginat și au tăcut. Cu atît mai mult au vorbit ceilalți, Gál, Okolicsányi, Papp, cărora le-a răspuns Fejérváry cu verva l' cunoscută. Cei trei și-au bătut joc în dragă voie de Imnul împăratesc, de armată, de educațiunea „nepatriotică” a elevilor militari, și alte dureri de felul acesta. În răspunsul său a arătat Fejérváry, că au fost eliminați numai doi băieți, cari s'au obrăznicit să demonstreze contra imnului „regal”. Atributul ultim l'au scos din sîrte pe Kossuthiști, cari au început o gîlăgie infernală, așa că numai după multă osteneală l'a succedat presidentului să restabilească ordinea. Demonstrațiunile curușeți s'au repetat, de câte ori accentua Fejérváry royalismul său. Ministrul a arătat, că cei doi băieți au fost eliminați, fiindcă au amenințat să roage pe Rákoczy să intervină în dietă, ca s'armanii honvezi să fie scutiți de Imnul regal — nouă urlete indiane la Kossuthiști, — pe care trebuie să l'cînte tot a doua săptămîna. Partidul popular a demonstrat pentru Fejérváry, care le-a pus

Kossuthiștilor în nas, că în 1889 au cîntat „Abzug Tizza etc. Éjen Tekács Zoltán”, ceea ce l'a făcut pe Barabás să declare, că un falsificator de bani, cum a fost Tekács, e mai mult vrednic ca Imnul regal. Fejérváry face declarația puțin mîngăietoare, că tot așa va urma față de demonstrațiunile de felul acesta, apostrofînd opoziția, să nu învenineze tinerimea. Cuvintele din urmă au declanșat din nou patimile, așa că gîdina a trebuit să fie suspendată. După redeclinare a răspuns Fejérváry la interpelația lui Papp în privința opririi oficerilor de a participa la plesă teatrală murdară „Gotterhalte”. La urmă camera aduce minunatul conclud, că răspunsul nu e răspuns și Fejérváry trebuie să răspundă din nou în gîdina următoare.

A mai rămas numai atîta timp, ca Neményi să prezente proiectul de indemnitate, pe care l'a recomandat cu căldură.

În gîdina de ieri a precizat Kossuth punctul de vedere al opoziției în privința proiectului de indemnitate.

Busia contra Finlandezilor. Goana contra nenorocirilor locuitorilor ai Finlandei continuă. Ziarele publice ordonanța imperială, prin care guvernatorul general al Finlandei este autorizat de-a ordona închiderea la timp a tuturor de-a util a restaurantelor, librăriilor și a altor stabilimente, de-a dizolva asociațiunile particulare și de-a interzice petrecerea persoanelor, considerate ca primejdioase pentru ordinea publică.

Această măsură din urmă nu va putea fi luată decât cu consimțimentul Țarului.

Noul inspector suprem al armatei. Ziarul „P. Ll.” aduce știrea despre unele schimbări de persoane ce se intenționează a se face în cele mai înalte demnități ale armatei. Inspectorul suprem tehnic al armatei Feldzeugm. Otto Beck se va retrage și ca urmas al său este designat contele Gustav Edmond Geldern, care este president al comitei tehnice a armatei. Locul acestuia îl va ocupa vr'un general de artilerie.

Prin moarte la viață.

Satan urlă. Iadul este în fîrbere. Clădirea lui Lucifer, cimentată și înălțată cu păcatele și orgiile întunecului, la lumina adevărului se agudue; peatră de peatră infernală, pîrticioară de pîrticioară se desface, cade, se prăbușește.

Ca picurile dintr'o faclă de ceară cade topiță, la sunetul dumnezeescului glas înviator, masa de plumb ce apăsă inima celor asupriți. Pe asprele coaste ale morții se ridică, Isuse Christoase, vecinica și necuprinsa ta împărăție: lumina și adevărul, viața și vecinicia.

Lanțurile robilor cad sfărîmate la dumnezeasca ta mișcare, prin care, după o înfățișare înaintea întunecului, după o luptă crâncenă de trei zile, ce le-al petrecut în adîncul pămîntului, celor cu credință le-al dat viață, l'ai legat cu eternitatea.

Sus, Dumnezeu în orbitoarea sa strălucitoare. Jos, sălașurile întunecului, iadul zdrobit. Să plîngi, nu cu plîngerea profetului Eremia, să plîngi cu strivitoarea apărare a unui suflet zdrobit, pe care o rază de speranță îl trezește din pragul morții.

Să plîngi cu lacrimile calde, ferbinți, durerea trecutului și se îmbalsamezi învingerea viitorului.

Sus Dumnezeu, — jos moartea: antiteza lumii ideale. Sus speranța, credința, viața! Jos — iadul patimilor omeniești.

Și acest iad, credem, că și azi, după 1903, dela mărta ta înviere, își mai susține domnia.

Oare o fatală stăpînire nu caută să omoare credința noastră în tine, manifestată prin grațul nostru românesc?

Oare zilnicele atentate la limba, viața noastră sufletească și la bunul nostru material nu sînt fapte ale întunecului, ale unei porniri diabolice în contra sfintei învieri?

Oare un popor de trei milioane și azi să fie jucăria iadului.

Sus, viață, jos, moarte! Sus, steagul eternității, jos gila vorbitoare a suferințelor noastre bimilenare.

Și până-cînd vei mai suferi Christoase Dumnezeule, ca fructele ramurei rupte din arborele regal, din trupina gîntei latine să mai fie mîncate de omide, bîntuite de furtuni. Până cînd vei mai suferi ca neastîmpărați copii ai stepelor cu lovituri de petri, cu frîngere dureroasă a mîlădîțelor să culegă fructele ramurei, căreia înaltă destinațiune l'ai dat în orientul Europei.

Sus, înviatul Dumnezeu al poporului nostru — jos cavernele iadului.

Fiule al iubirii!
Față cu sfîntul tău mormînt, din care ai alungat moartea, stă buciumul învierii.

Mironosițele mulieri au fost mesagerii învingerii tale. Ele au vestit celor mai de aproape și apoi întregii lumi, că Tu, înviind, ai supus și cele mai depărtate și ascunse vetre ale păgînismului.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Inviere...

Din morți a înviat Christos,
Natură toată n'via,
Hotaru-i înpînătr frumos
Cu flori de păpădie.

În adîncimea codrilor
E pace și tăcere,
Șoptește tainic un isvor
Un cântec de n'viere.

Și salță vesel fluturii
Bătînd din aripioare,
Și se sărută muguri
Cu razele de soare.

Ear' măștișii înfloresc;
Imbraoă haină albă,
Și paserile se tubesc
Prin tufele de naltă.

Numa eu stau trist, — gîndit.
Așa mi-e dat de soarte;
Cînd vîd hotarul înflorit,
Să mă gîndesc — la moarte.

Sibiu, 1903. V. E. Moldovan.

Paștile unui „agitator”.

Eu sînt agitator începîtor încă dar' voi duce-o departe. Până la Tisa. Mai ieri, cînd m'a întâlnit judele de instrucție pe stradă m'a zis: Hăd mîia kis agitator?

— Bine, d-le, — bine! Ci creștem! Vom fi și mari odată!

A ris, — am ris. S'a dus, — m'em dus. Vesel-voles. Și cîntam mergînd pe drum, cel mai nou marș, — marșul redactorilor „Tribunii”: (pe melodia: Sînt vîntător...)

I.
Sînt agitator,
Copil de munte, —
Răpitor de frunte
Și corector, —
Tra-la, — tra-la, — tra-la-la-la,
Eu scriu foia
Și cronica.

II.
Sînt agitator,
Trimbița lumii,
Cuimea minunii
Și a minciunii,
Tra-la, — tra-la, — tra-la-la-la,
Deschis mi-e rîsul
Și temnița!

Cel din urmă gir nu trebuie repetat.

III.
Sînt agitator,
De-acuma vie
Pe la redacție
Ori-ce procuror!
Tra-la, — tra-la, — tra-la-la-la,
De azi înainte
N'are ce lua.

Mergeam vesel și tîntos pe stradă. Copiii mă arătau cu degetul: uite mă — așa-i agitator.

Așa mă simțeam de bine, crezînd că băieții aștia mă privesc cu profundă admirație, — că în închipuirea lor, eu sînt un mare erou, — ca Goliath bună-oară, — mare, — mare, — oât un alifant.

Am strînutat înșe, și băieții au tîlit-o, mîncînd pămîntul. M'am intristat. Sînt trist și azi. În închipuirea băieților, eram bagseama un fel de Bu Hamara, — un fel de Chenguru, care sare peste margi-nile legii.

Dar' am întâlnit pe prietenul meu — dl Inspirație.

— Îți salut tabachera, — m'a zis el.

— Merai! A zis că l' foartă feri-
oită! Nu poate leși înșe, fiind sîngur.
Țigaretile s'au dus de acasă.

— Nu minți?
— Pă-i, că nu!

Comnii acestia cred că nu poți fi redactor fără să fii minoiros.

— Unde mergi? Întrebă d-nul Inspirație.

— La redacție!

— Pe aici e redacția voastră? Întrebă el mirat.

— Da! Jumătate aici, — jumătate la Seghedin.

— Asta n'am știut-o!

— Nu? — De cîți ani ești în Sibiu?

— De 10 ani.

— De 10 ani? Bine! Dar' ascultă: Nu mi-ai ști spuna, cînd s'a pus peatra fundamentală dela „Unicum”? Am trebuintă n'o știu.

— Unicum? Unicum?... la 24 Martie 1901. Știu sigur.

— Adio dară! — iam zis eu și am plecat.

Ce memorie, — ce talent este dl Inspirație. Mă mir că n'a dus-o până la ministru. Széll ar avea cel puțin un lacheu discret, — angajîndu-l.

Am sosit la redacție. Toți erau sub impresia săptămîni patimilor. Potiseră prea cu evlavie, colegii.

Colegul Lazăr își împacheta scrisorile într'un geamantan. Era un mare dosar de — agitaji.

— Ce faci Victore?

— Plec în villegiatură.

Ne-am dat „rendez-vous” — la Seghedin.

— Ascultă frate, l'am zis, — cînd va sosit trenul la gară în Seghedin și conducătorul va striga: Seghedin 10 minute, — să nu te lași! Strigă în lumea mare că 5 luni și nu 10 minute.

Noi facem haz, — ridem de temniță. Acolo-i bine. Vara l' răcoare. Nu-ți poate fi teamă de răufăcători.

Nici în iad nu ești închis mai „hermetico” decât în temnițele ungurești.

Cînd glumeam, — vine un servitor cu o scrisoare dela judele de instrucție.

— Ce poștești? — l'am întrebat pe maghiarește.

El a scos a hîrtia albastră și a zis că oarecî pe dl Sirius.

Cunoaștem coloarea asta.

E una din colorile românești.

Cînd e vorba de temniță, chiar și procurorul e complexant.

Dau să suborlu, cînd colo, la locul unde trebuia să-mi scriu numele, era stampila dela poliție.

M'am cutremurat; „Ce-i asta?”

— Te am cerosat la poliție, dar' nu-ți-ai anunțat locuința! zise ganimedul.

— De sigur că nu! Eu n'am locuință. Eu nu locuiesc nici unde! M'î înțeles? stua fac agitaji, noaptea încalec pegazul, mă ridic în nori, fantasez,

Ca niște mironosițe vestesc și organele noastre naționale de publicitate principiul adevărului, lumina, pe care filii întunecului vreau să o pună sub obroc. Din marginile mormântului, pe care dușmanii poporului nostru ni l-au deschis pământ și vestim oară învierii. Dar încă n'a sosit. Poate e încă departe. Poate se apropie. Pentru noi însă nici această înviere nu ne-a adus amiceauna de linie, ramura de palmi. Dimpotrivă!

Distrugătorul vulcan, care de o mie de ani neîntrerupt aruncă lavă asupra națiunii noastre, a mărit prăpastia la baza existenței noastre. O prăpastie, care de douăzeci de ani ai existenței acestui organ național, alături de timpul înaintător, tot mai mult și-a deschis setoasa gură de înghițire.

Ca să nu vorbim de un Păcurar, de un Macavei, cari ani de zile au petrecut sub zăvoare, în pântecul întunecului, este de ajuns să remarcăm anul 1893, când crucea suferințelor stabil s'a plantat la Golgota, locul olarilor constructori de state unitare naționale, legate cu sîrma aparențelor justiției.

Se remarcă anul 1893, când prin șase procese »Tribuna« a fost isbită cu o pedeapsă de 2470 florini.

Să gravăm pe lespedea suferințelor poporului nostru nemijlocit an 1894, când era reformată a sdrăbitorului de naționalități ne-a fericit cu 12 procese și ne-a luat 5020 fl.

Să trecem cu grabă în revistă anii 1895 cu un proces și cu 535 fl. bani de-ai vîdușii biblice, 1896 cu 2 procese și 891 fl., 1897 cu 2 procese și 894 fl., 1898 cu un proces și pedeapsă de 216 fl.!

Să trecem, să trecem, și să ne oprim la deslănțuirea sîlbaticului și gheșului orivei al lumii desertului omorîtor, din anul trecut și din cel de față.

Unsprăzeas mîi coroane, cînoi sute coroane, ear' o mie șase sute coroane și pe deasupra pînăcele întunecului, surutoarele sale de ter puse pe timp de ani de zile peste buzele grăitoare de libertate, de lumină, de înviere ale poporului nostru.

Să trecem încă ce va mai urma. Să ridicăm perdeaua viitorului, unde zărim muntele Calvarului, unde vedem grădina Getsemani și Christosul nostru suferind și plîngînd, să trecem în revistă totul până la bătărea piroanelor și liniștea setei prin oțet și fiere, și să ne oprim la cripta pentru a cărei strălucire, oamenii întunecului au cerut pază militărească ca adevărul, viața, prin forța armii să fie năbușit, suprimat.

Să trecem... să trecem!

Și chiar și atunci când organul nostru »Tribuna« acesit buciim sunător de alarmă și deșteptător la viața națională cu balonete strălucite ar fi înconjurat, cu moarte ar fi amenințat, pentru mormîntul se va sdrăbi în zece, se va sfărîma în bucăți pentru ca cuvîntul adevărului să poată răsună în toată puterea sa și sufletelor împilăturii popor românesc să le vestească învierea.

Sus la tine Christoase, este credința în învierea noastră. Jos la picioare, mormîntul — iadul, prăpastia.

Peste prăpastie trebuie să trecem. Ne sorogim convingerea în puterea noastră, dorul de viață, învierea neamului nostru.

Cel cu credință, un neam întreg va clopi puncta dintr'un trunchi de brad

N'am locuință! Anzi? N'am! Eu nu-n nime. Nici nu trăiesc! De ce mă cauți dar?

Bietul servitor. A holbat ochii mari. Își va fi gândit, că tare învîșat trebuie să fiu eu, de vorbesc prostii, pe care el nu le înțelege.

— Mă rog — zise el — m'am uitat la scrisoare și am văzut că-î vorbă de agitație. Indată am dat cu scooteala, că și domnu și domn la »Tribuna«.

Am rîs, dar 'mi-a plăcut explicația. Servitorul acesta nu-l chiar atât de prost ca ceilalți Maghiari.

S'a dus. Am luat scrisoarea. Era un act dintre acele multe și superflue, cari se scriu pe la oficiile din Ungaria.

L'am aruncat în coșul cu versurile, cari nu se pot publica. Biete versuri. Se holbau la »scrisoarea albastră și erau să sară din coș.

Oare ce-l mai proasle? Un proces de presă, ori o poezie rea?

De sigur poeziile rele, pentru că în acestea nu-l nici o leac de poezie, până ce în procesele de presă este și nițică poezie: poezia temniții.

Măne-s Paștile. Christos după atîta patimă a înviat din morți.

ca prăpastia s'o treacă. Și punte și munte se vor face. Prin valea plîngerii, prin moarte vor ajunge la Grivița, la viață, și steagul de 20 de ani al poporului român, care poartă cadrele conștiinței naționale și în contra căruia în timpul din urmă ghiulelele dușmanilor turbat s'au desăroțat, tainic va fi ridicat pe umerii cetății independente noastre naționale.

Sus, Christosul nostru a înviat din morți.

Jos, prăpastia, moartea. În credința învierii, învingerii neamului nostru trecem prin moarte, prin puterea iadului, ale cărui porți nelegiuite le vom birui. Ocul soris este: Așa să peară dușmanii dela fața lui Dumnezeu, precum se topește ceara de fața focului.

Christoase fii cu noi!

C. P.

Intervenția moștenitorului de tron. »Politik« din Praga e informat din surse maghiare, că moștenitorul de tron Francisc Ferdinand va interveni pentru a face ordine în chestia cu proiectele militare din Ungaria. Aceasta e credința cîrcurilor politice.

Szelli și Fejerváry la Viena. Prim-ministrul Szelli pleacă azi la Viena, pentru a asista la renunțarea prinsoei Amalia Elisabeta. Cu această ocazie Szelli va fi primit de Maiestatea Sa în audiență. Asemenea merge la Viena în audiență și ministrul Fejerváry.

Procesul »Căldarului Poporului«. Pe azi a fost citat și ascultat la judele de instrucție din loc dl Silvestru Moldovan, acuzat cu agitație pentru tipărirea și răspîndirea »Căldarului Poporului«.

Christos a înviat!

Christos a înviat! Cât de înălțătoare sînt cuvintele acestea.

Lumea se îmbracă cu haină de sîrbătoare. Cerul se înseninează. Soarele își ridică fruntea de brilliant mai mare, mai măiestos, ca ori-cînd, ear' razele-i sînt atît de curate, atît de sfînte și pline de lumină, încît pîtrund întunecimile cele mai adînci ale rîutății omenești.

Lumină!

Luminați-vă și priviți răsăritul maiestății dumnezeiești!

Dreptatea, iubirea și vecinicul adevăr se înalță pe orizon.

Întunecul dispăre, negurile se despică și plin de strălucire se ridică gloriosul luceafăr, Isus Christos.

Ridică-ți fruntea, o omule! Privește la cerul senin al dreptății! Adevărul a învins, Christos a înviat.

Natura toată iubilăză. Mîi de pășerele cîntă în cor imnul improvisat al renașterii, cu refrenul »Christos a înviat«.

Mielușii joacă în cer, la fluerul ciobanului și în salturile lor copilărești, parcă simt parfumul aerului de sîrbătoare.

Albina, prototip de hîrnicie, se pune la odihnă și — ca în zi de mare praznic, — privește cu îndestulire la festivitățile naturii, bătînd în glasul ei: »Christos a înviat«!

Învia vom și noi oare din letargie după atîtea suferințe?

Nu știu. Nici nu-mi bat capul cu aceasta.

Imi pun batista peste oclindru, că afară ninge și pleo pe stradă, fredonînd:

Sînt agitator
Copil de munte
Reporter de frunte, etc.

Și eară se feresc toți oamenii din cale. Trece: Bu Hamara, agitatorul.

M'am dus la oină. După oină m'am culcat. După o săptămîină de patimi și septe de post, imi pareă că mă culc pe todeauna fără nădejdea învierii.

Am visat cu »hîrtie albastră«, cu biboli și cu dl Inspirație. Păream învîșit, cufundat pînă la gât în acte oficiale, cari toate miroseau a temniță.

Era un lac mare, adînc. Eram patru inși în el. Balșez, Mohan, Lazăr și eu.

Toți înotam, numai Mohan era cîlare pe un snop de paie.

La țîrm se frigeau la razele soarelui o ciurdă de bivoli mari, furioși.

Erau procurorii...

În coarțele lor erau pantalonii lui Tisza, Heronymi, Bánffy și Szelli, și pe

Clopotele, în cîntecul lor armonios, adună credincioșii la rugă. Sunetul lor sîrbătoresc aleargă din oasă în oasă; se duce departe, departe, — unde poate până azi încă nu pîtrunsese și în salturi alese vestește răsăritul Soarelui Dreptății: »Christos a înviat! Veniți și vă închinați Lui!«

Mio și mare, tîner și bătrîn, bărbați și femei, toată lumea aleargă la casa Domnului, ca să audă vestea îmbucurătoare din gura venerabilului părinte, încredințat cu păstoria turmei lui Isus.

— »Christos a înviat!« — »Adevărat c'a înviat!« sînt salutările imprumutate.

Bucuria, îndestulirea, fericirea e generală, căci doar' azi e ziua, care a lăsat o Domnul, ca să ne veselim.

Azi s'a ridicat steagul filifăitor al Luminei și al Adevărului pe zidurile morhorite ale întunecului și neștiinței.

Azi a înviat din morți Acela, care trimis a fost de Tatăl, ca să ne aducă viață, credință și tărie și să ne răscumpeze cu însuși sîngele sau din robia păcatului.

Veniți deci să ne închinăm Celui ce ne-a adus lumină.

Să egim din întunec și lumina dreptății pururea să fie conducătoare pașilor noștri.

Să iertăm pe cei ce ne voiesc răul, căci mare și severă e judecata Celui de sus.

Glasul sonor al clopotelor, ce azi ne vestește învierea blîndului nazarean, să ne aducă aminte, că neamul nostru stă sub scutul bisericii, sub scutul sfintei cruci, cari singure formează temelia existenței noastre.

Să iubilăm deci și să ne bucurăm, căci »Christos a înviat și Adevărul a învins«.

Aurel Inga.

Congresul latinității.

Românii la Roma.

Toate ziarele din Roma cuprind articole foarte simpatice relative la soarta Românilor.

În preșara zilei congresului latin a fost o gîndină preparatoare.

Prințul Di. Sealea a salutată pe congresiști, vorbind cu entuziasm despre înfrățirea latină și adresînd cuvinte nobile Românilor.

Prin aclamațiune, profesorul De Gubernatis a fost numit președinte al congresului, ear' vicepreședini au fost numiți profesorii Gr. G. Tocilescu, Grassi, Valdarini, Martinez și Gavanescu.

Congresul s'a deschis în fața unui imens public.

Au vorbit principele Colona, primarul Romei, profesorul Tornari, generalul Tîr, ministrul de instrucție al Italiei, dl Naschi, dl Chaumié, ministrul de instrucție al Franței, dl de Gubernatis, profesorul Grassi din Franța și Brazilianul Arata.

Primarul Romei, principele Colona, a salutată pe congresiști în numele orașului și a mulțumit congresiștilor din România, în numele Romei, pentru participarea lor, prin care au demonstrat, ca și pe câmpul de bătăie, că sînt demni ocooritori ai legionarilor lui Traian. (Aplause).

fiecare strălucia inscripția: *Idaea de stat unitar maghiar.*

Noi ne otfundam în »acte albastre« acte oficiale.

În inspirație ne îmbărbăta, arătîndu-ne o cuitanță.

Era o cuitanță, că a plătit 50 de abonamente la »Tribuna«.

O! Scumpul meu Inspirație. Dacă ai făcut tu fapta aceasta, ești mai mare Romîn decît cei din lac, cei ce se înădușe în acte oficiale...

Cînd m'am trezit eram asudat.

'Mi-am deschis ochii și atunci privirea mea s'a oprit asupra unei fotografii. E fotografia ei. Sanda.

O broască de fată, care m'a năcăjit mult în viață, 'mi-a cauzat multe gânduri.

Și totuși, astăzi, în lumea asta egoistă și fără vlagă, fără gust, ca vinul, în care ai turnat prea mulți »borvizi«, privirea ei răutăcioasă a fost singura poezie a sîrbătorilor de Paști pentru un biet agitator incipient.

Sibiu, 18 Aprilie n. 1903.

—Sîrlius—

Adresîndu-se către congresiștii români principele Colona zice:

»N'a fost înăzadar« că împăratul Traian v'a așezat ca o supremă lortăreacă a civilizațiunii latine la cele mai estreme frontiere ale imperiului său, contra barbarilor năvălitori. Pe atunci aquila romană a condus legiunile victorioase, astăzi spiritul latin, care v'e condus la Capitol, v'e da încă odată în Orient locul de glorie și de onoare... (Aplause prelungite).

Di Naschi salută pe reprezentanții celei mai vechi și glorioase civilizațiuni.

În cursul discursului său, ministrul instrucțiunii publice din Italia a făcut aluziune la România, unde Carmen Sylva a redat pe frații noștri, — zice dl Naschi — geniului lor național.

Ministrul francez Chaumié își exprimă satisfacțiunea sa de-a vedea întruniți pe filii aceleiași familii, la leagănul de origină, unde s'a aprins facla civilizațiunii.

Di profesor Tocilescu a pronunțat un discurs în limba italiană continuu întrerupt de aplause călduroase.

El a amintit, că acum trei ani venise cu 12 Români la picioarele Columnei lui Traian, ear' azi cei 12 apostoli au devenit o adevărată legiune.

El afirmă din nou latinitatea României, care privește într-una cu dragoste spre Occident, spre »alma parente«.

»Dacă Bizanțul, — adăose Tocilescu — a putut să schimbe forma lucrurilor, n'a putut să schimbe inimile«.

Amintește, că Români, rămași singuri spre a lupta în contra nenunțărilor inamici, au apus barbarului, care amenința Roma, că »spre a ajunge la Roma, va trebui să treacă peste corpurile noastre«.

(Mare entuziasm și strigăte: Trăiască România!)

Tocilescu mai zice, că câteva »Cassandre« invidioase spun, că latinitatea e în decadență; ei bine, aceștia s'e vie în Italia și s'e vadă decadența ei.

Apoi face laude flotei italiene și spune, că navele sale sînt cele dintîiu din lume.

Amintește bogățiile din Lombardia, înfloritoare stare din Toscana, maletatea Romei.

»Cine s'a uroat la capitoliu, nu se poate prăbuși, zise dînsul. (Mari ovaijuni).

»A veni la Roma, pentru Români însemnează a se refăprospera«.

»Roma e lumină și viață«.

(Mari urale).

El mai spune, că România privește cu încredere în viitor.

În acest moment el oferă primarului Romei un foarte frumos grup reprezentînd pe Italia și România, surori dîndu-și mîna surizătoare și pline de afecțiune. (Mari ovaijuni).

Apoi Tocilescu esclamă:

»Italia și România, surori, vor fi întotdeauna unite; această legătură ce v'e cferim reprezintă sentimentele surorilor dela Tibru și surorilor dela Dunăre, cari se privesc cu drag«.

»Die primar, pășirați acest grup în capitoliu ca semn al afecțiunii noastre negherse«.

(Mare manifestație).

Tocilescu e îmbrățișat de Flea și felicitat de toți.

Aplausele au durat mult timp după ce Tocilescu și-a terminat discursul.

Revista esternă.

Peninsula-Balcantică.

O deșăd din Constantinopol anunță, că o bandă de Albanezi a atacat diligența poștală escortată de trupe, aproape de Prevesa. Două soldați au fost uciși. Albanezii au furat mari sume de bani. Ziarul »Times« află din Constantinopol, că bande de soldați și albanezi dau foc oșelor, asasinază oamenii și comit violențări.

Un sat mahometan a fost distrus de bande, 165 de locuitori au fost măcelăriți. Se telegrafiază din Constantinopol, că Sultanul a respins demisiunea lui Hilmi Pașă, inspectorul aplicării reformelor.

»Times« a interviavat, la Sorrento, pe ministrul de externe german, contele de Bülow, care a zis că e sigur cum că agitația în Balcani va fi potolită de diplomație.

Bülow a mai zis, că relațiunile franco-germane sînt excelente și că ministrul celor două țări trebuie să completeze acordul.

Un prînz de gală s'a dat la palatul regal al Sîrbiei cu ocaziunea celei

de a zecea aniversarea urcării pe tron a regelui Alexandru (1 Aprilie 1893).

Președintele consiliului general, Tînțar Marcovici, a ridicat un toast, în numele guvernului, pentru Maiestățile Lor.

În răspunsul seu regele, după ce a mulțumit pentru felicitările ce l'au aduc, a rostit un lung discurs, relevînd dezvoltarea istorică a Sîrbiei și constatînd, că până la 1896 liniștea cea mai perfectă a domnit în Peninsula-Balcantică. Astăzi însă, a zis regele, situațiunea este gravă pentru toate popoarele balcanice și timpurile grave și funeste se apropie pentru toți. Trebuie să luăm în considerație, a terminat suveranul, această eventualitate și la momentul critic să dăm probă, că sîntem demni de marii noștri strămoși.

Revista »L'Europeen« apreciază actuala situație creată în Bulgaria prin numirea colonelului Savoff, că ministrul de război în locul colonelului Papricoff în modul următor: »Colonelul Savoff, comandantul școlii militare, de două-ori ministrul sub Stambuloff și Radoslavoff, inspiră încredere Turciei. Se știe, că dictatorul Stambuloff era din pricina urei ce o are împotriva Rusiei partizanul unei înțelegeri cu puterea suzerană. Partizanii săi au rămas turcofilii. Savoff în fruntea armatei este o garanție de pace pentru Turcia«.

Maroco.

Se telegrafiază din Tanger ziarului »Morning Post«, că rebeliunea pare a câștiga teren. Se afirmă, că Beni-Ares au luat în posesiune Arzila, orașul situat de 30 de mîle de aclo.

Luptele continuă pe frontiera Melilei și proiectilele cad pe teritoriul spaniol.

»Herald«, comentînd situațiunea din Maroc, declară că ea e extrem de gravă. Prevede complicațiuni pentru Spania.

Silvela și Abaruzza sînt de părere, că nu trebuie trimise întăriri pentru Melilla, această localitate că și Ceuta fiind în bună stare de apărare.

»Times« primește știrea din Tanger, că Evreii din Arzila, distanță de 45 kilometri dela Taager, au frică de năvălirea bandelor de triburi dela munte. Orașul nu e în stare de apărare și se telegrafiază din Madrid ziarului »Berliner Tageblatt«, că regele Angliei a avut mai multe convorbiri cu consulul marocan din Tanger, Abd-er-Rahman, cu guvernatorul din Fex și cu consulul britanic la Tanger. Abd-er-Rahman s'a arătat mulțumit în urma acestor convorbiri. El așteaptă să mai fie primit în audiență de regele. Muley Arafa, unchiul Sultanului, a fost respins la Esda. În urma acestui eșec, nu mai poate veni în ajutorul lui Kasha. La Cap Agno rebelii sînt victorioși. Trupele Sultanului au avut mulți morți și răniți.

Știri mîerunte.

În Rusia s'a dat de urma unei noue propagande revoluționare în armată.

Episcopul din Orleans a declarat, că el nu recunoaște președintele dreptul de-a opri călugării dela predicare.

Cronica zilei.

Sibiu, 18 Aprilie n. 1903.

Cristos a înviat!

»Tribuna« salută de ofintele Saști pe toți oprijinitorii și celitorii ei și le doacește

Sîrbători fericite!

Din cauza sf. sîrbători ale »Învierii Domnului«, numărul proxim al foilor noastre va apare numai Mercuri seara.

Regele Angliei la Roma. De unde va pleca regele Eduard, dacă se va decide să facă o vizită lui Leon al XIII-lea? Aceasta e ghestia ce continuă a se discuta în lumea ecleziastică din Roma. Cu această ocazie se fac combinațiile cele mai variate.

S'a vorbit la început de colegiul englez. Pentru cine cunoaște cât de puțin faptele istorice, în privința acestui vechiu așezămînt, e lesne de-a înțelege, că aceasta ar ridica protestări din partea întregii biserici anglicane. În lumea diplomatică și în alte cercuri ale Vaticanului se emite posibilitatea, că pleoarea suveranului englez va avea loc dela ambasada engleză. Din momentul că regele Eduard va pune pîdlorul în ambasadă, el va fi la dînsul acasă și persoana ambasadorului va dispăre.

Printul Ferdinand la Plevna. După invitația guvernului rusesc, principele Ferdinand se va duce la 24 Aprilie în vizită de ministru de război, la Plevna, ca să asiste, în ziua de 25, la inaugurarea monumentului ridicat în memoria ofițerilor ruși, morți pe câmpul de luptă în timpul războiului romano-rus din 1877-78.

Sedinta publică. Societatea de lectură a tinerimii dela Institutul pedagogic gr.-or. român din Arad invită la gedința publică, ce se va ține la Dumineca Toamă, 13/26 Aprilie 1903, în sala „Casei Naționale” din Arad. Începutul la 7 1/2 ore seara.

Programa: »Cristos a înviat», melodie bis, cântat de corul societății. »Cuvânt de deschidere», rostit de președintele societății, Romul R. Rațiu. »Craiu nou», de C. Porumbescu, esec. de orchestra societății. »Importanța religiei în viața popoarelor», disert. de Romul R. Rațiu. »Faurul amorului», de Unglaub, esec. de corul societății. »Feringhis» (fragment) de V. Alexandru, predat de I. Ardelean. »Din trecut preparandei noastre», disertație de Nicolae Cristea. »Serenadă», de Cav. de Flondor, esec. de corul societății. »Moartea lui Fulger» de G. Cosbuc, pred. de Virgil Cosma. »Numele tău» de C. Porumbescu, esec. de corul societății. »Șaua Țiganului» de Th. Speranță, pred. de Ioan Toconiță. »Moment musical» de Schubert, esec. de orchestra societății. Urmează dans.

George Mohan, fostul redactor responsabil al »Tribuna» a fost transportat la Seghedin unde o să-și împlinească pedeapsa de 2 ani temniță. Au revor!

Escadra franceză în Italia. După ziarul »Messaggero», escadra franceză va vizita Neapole, Spezzia și Genova. După o depeșă din Neapole, comandantul escadrei va veni la Roma în misiune specială, și va fi primit de către rege.

Călătorii de domnitori. *Regala Angliei* a ajuns în călătoria lui pe insula Malta, unde a fost primit cu căldură de poporațiune. În 27 c. va fi în Roma, unde va petrece până în 30.

Loubet, președintele republicii franceze, a fost întâmpinat la sosirea lui în Algier de escadrela Puterilor mediterane. La banchet a dat expresiune bucuriei, ce resimte Franța pentru onoarea, ce i s-a făcut în persoana lui. A primit și deputațiunea clerului, față de care i s-a exprimat mulțumirea, că e convins de necesitatea republicii.

Ingheț — zăpadă. Un frig destul de simțitor s'a deslășuit în Franța, însoțit de viscole. Inghețul a pricinuit mari stricăciuni villor din Bordeaux și din departamentul Herault.

Maghiarii cer loc între națiunile latine. Ori-cât de paradoxală s'ar pără această țire, ea totuși este adevărată. Pe când istoricii maghiari contestă latinitatea Românilor, s'a întâmplat, ca generalul Turr s'a prezentat la congresul latin din Roma și invocând »meritele Maghiarilor pentru cultura latină» a cerut să fie admisi și ei printre națiunile latine. Multe minuni se mai întâmplă în lume.

Domnul câmpar. În garnisoana din Lugoj, un câmpar de honvexi a dat o palmă unui soldat, anume: Nicolae Franzen, înecat acesta, — după chinurile grele, peste trei zile a murit în spital. Era sfârșitul momentului, când au sosit părinții sormanului fecior, la patul sormanului.

— Dați-mi feciorul, — se bocea sormanul tată, dați-mi-l, că eu vi-l-am dat întreg și rumen. Numai pe el îl aveam.

Din Zagreb. În Croația nu mai înceată demonstrația în contra Maghiarilor. Alături seară încă au fost tulburări. Au sosit mai multe galantare, pe la prăvălii. O deputație de comeroianți au cerut scut în contra terorizării studenților.

Monument lui Andre »Societatea geografică suedică», cum se raportează din Stockholm, a hotărât să ridice un monument în amintirea lui Andre, care împreună cu alți doi tovarăși plecase în 1897 cu balonul să afle polul nordic.

De atunci nu a mai dat nici un semn de viață și nici expedițiile aranjate în scopul aflării lui n'au avut nici un rezultat, așa că se poate lua ca sigur, că toți trei s'au prăpădit.

Foc uriaș. În Bomont, (Texas, America) s'a scos un incendiu la o fabrică de petrol. Au ars 256 turnuri de sfredelit. Paguba întrece suma de 80 milioane coroane.

Afacerea Gots. Procurorul general de Marins i s'a depus rechiștorul în privința cererii de estradare a lui Gots, studentul rus arestat în Neapole după cererea autorităților rusești, ca implicat în asasinatul ministrului rus Sipiagin. Procurorul general conchide, că fiind vorba de o crimă politică, estradarea să fie refuzată.

Distinția unui Român. M. Sa Monarohul a conferit căpitanului de comptabilitate în reg. 11 de Ulani, staționat în Pardubitz, Bohemia, Gragorlu Salvan, de origine din Năsăud, pentru meritele sale câștigate în serviciul său îndelungat ca șef al mai multor ofii de comptabilitate, crucea de aur cu coroană.

Neorolog. Subscripții cu inima frântă de durere aducem la cunoștință încetarea din viață a prea iubitelui nostru soț, tată, bunice, frate și cumnat *Iosif Draia*, primar și proprietar de mine în Abrudsest, întâmplat în 15 Aprilie s. c. la 8 1/2 ore seara, împărțit cu sfîntele țaine în al 63-lea an al etății și al 41-lea al feteiței căsătorii. Inmormântarea s'a făcut azi în 18 Aprilie la 2 ore p. m. Ludmila Draia, născ. Freund, ca soție; Eugenia, Enea, Nicolau ca fiică și fil și alți consăngeni.

Arestări de ofițeri în Sârbia. Se depeșează din Belgrad, că au fost arestați locotenent-colonel Ilici și căpitanul Radakovic, cari comandau trupele trimise ca să reprime ultimele demonstrațiuni. Au fost arestați și alți șase ofițeri.

Cei cari huiduesc pe Loubet. Am dat ieri țirea că la sozirea lui Loubet la Marsilia mai mulți inși au fluert și l-au huiduit. Doi dintre acei demonstrații au fost pedepșiți cu câte 4 luni și jumătate arest.

Nenumăratele scrisori de reu-nostiință și aole păriuri autentice ale medicilor, cari prin diferite spitale din capitală, provincie și străinditate au folosit cu cel mai bun succes alfaia lui Zoltan, dovedese în de-ajuna, că această alfaie e cel mai bun mijloc contra podogrei și boalelor reumatice. O sticlă costă 2 cor. în farmacia lui Bela Zoltan, Budapesta.

Antăiu gheșeftul. — mereu gheșeftul. Inzadar, dragi Maghiari, cu Jidani nu o scoateți la cale. Eată ce s'a întâmplat. Universitarii maghiari din Pesta au decis să poarte supier studentesc. Acest fapt a oam supier puțin pe negustorii de pălării, și ca să nu se strice gheșeftul, s'au refugiat la următoarea rafinării evreiască: Au împărțit mii și mii de chiple studentești, gratis băieților de stradă, hamailor, ueniciilor și cerșitorilor ca purtându-le și ei, — să le treacă poșta studenților de a purta chiple. Indignarea e foarte mare în cercurile studentești.

Experiențele unui aeronaut. Aeronautul Bacon povestește interesante lucruri despre călătoriile cu balonul.

Spune că la înălțime mare domnește absolut liniște, ce e nespuse de surprinzătoare, ba la începutul chiar înfricoșată.

Cum ne apropiem însă de pământ pe rind începem a auzi șgomoturile antăiu ale mașinilor de aburi, șuerăturile locomotivelor, apoi cântul cocoșilor, lătratul cânilor, în urmă apoi voiele omenestii și cu deosebire țipetele copilor.

Odată — continuă Bacon — am aruncat aprins un cartuș cu electricitate. El atirna de pe coșul balonului nostru pe o funie de 48 m. lungă și noi așteptam cu nespuse agitație detunătura teribilă ce avea să urmeze; și eată că abia am auzit o slabă împușcătură, ca și pocnitura unui mic pistol.

Cu câteva minute în urmă însă eu atât ne-a fost mai mare surprinderea, când am auzit echoul detunăturii de pe pământ ori din norii de deșubul nostru, așa a fost ca cel mai puternic tunet.

Păduri călătoare. În New-York începe a se desvolta o nouă și interesantă specie de comerț.

Transportarea de păduri întregi după dorință. Inventatorul acestei industrii e Jok Wilkins. Acest American fantastic, în decurs de o lună transplantează păduri constând din 80.000 arbori de pe țărmurile Oceanului pacific, pe țărmurile oceanului Atlantic. Nu de de mult a făcut Wilkins pe această ramură »trăsătura măiastră». Blair, un milionar american, i s'a zidit o locuință în apropierea Far Hisiului, ce-l costă 12 milioane. De care ce însă această enormă proprietate era lipsită de umbră, telegrafic i s'a cumpărat o pădure, în mărime de 9 hectare. În decurs de 2 săptămâni Wilkins a »spedat acoasă» pădurea. Milionarul a plătit nu mai puțin de 960 mii de lei.

Descoperirea unei băi romane la Iași. Pe stradele Apeduc din Iași în apropiere de bulevardul Ioan Brătianu se află cunoscuta baie, care astăzi e proprietatea dlui Calogomnu.

În ultimul timp d'a reparand-o, a făcut săpături într-o oală părăsită și spre marea uimire a lucrătorilor s'a dat de urmele unei adevărate băi romane. Se știe, că această baie e cea mai veche din Iași, ceea-ce explică poate aflarea urmelor băii romane.

Pe un frontispiciu s'a găsit săpat de jumătate șters »Caloganeu fecit». Aceasta ar fi poate etimologia cuvântului popular Calosina.

Curățind terenul s'a dat peste o zidire bine păstrată, în care sunt conservate foarte bine încă trei păreți.

Zidirea poartă urme incontestabile ale unei vechi băi romane, în stil clasic.

De păriletele din stânga se cunoaște intrarea principală, o ușă mare cu două coloane, de marmură. De-așupra, între cele două coloane, se află o inscripție, care se poate înocă est: Apodyterium.

Pe păriletele din dreapta se ved urmele unei alte uși, de-așupra căreia se descifrează inscripția: Frigidarium, ear' la păriletele din fund, o ușă cu inscripția: Tepidarium.

Pe interiorul părileților se cunosc încă urme de sculpturi și picturi groșești, basorelieful, care reprezintă ni-micioarea Titanilor: lângă unul din păreți o bancă de marmură, ear' în unele părți au început să apară urme de mozaic alb.

Mulțumită publică. La »masa studenților academici din Cluj» au mai încurs în timpul din urmă contribuiri dela următoarele institute de bani: »Albina», Sibiu 200 cor., »Silvania», Șimleu 100 cor., »Chiorana», Șomcuta-mare 20 cor., »Economia», Lugoj 10 cor., »Sebeșana», Sebeș-năsesc 200 cor., »Sălaș-geana», Jibou 50 cor. Primească prețuile institute donatoare și pe această cale profundele noastre mulțumiri. *Directorul* »Institului de credit și economii »Economul» în Cluj.

În Terapia modernă se recomandă tot mai mult întrebuințarea apelor minerale naturale. Între acestea se recomandă cu deosebire *Apa minerală »Francisc Iosif»*, care e cunoscută ca unicul mediu purgativ, plăcut la beut și natural. Se poate obține pretutindenea.

Stat bun. Cine voește să samene iarbă frumoasă, i se recomandă să cumpere amestecul de sămânță de iarbă de pe insula Margareta și de promenadă, care îl vinde firma curții ces. și reg. a lui E. Mauthner din Budapesta. De 29 de ani vinde Mauthner această sămânță pentru parcurile Budapestei și de pe insula Margareta.

MAI NOU.

Dar de Paști.

La încheierea foii am primit înștiințarea dela vicecomite-le comitatului Sibiu, că Curia aprobând pedeapsa de 11.000 coroane, dictată pentru o serie de articoli, ea se va detrage din cautiunea foii. Lovitura este grea, dar vom suporta-o și vom merge înainte.

Tribuna Literară.

„Femeia și Familia“.

Alături a apărut nr. 6 al foaiei »Femeia și Familia», cu un cuprins bogat și variat. Ilustrația este: *Intrarea lui Iesus în Ierusalim*. Ne având azi spaț, vom reveni de altă-dată asupra acestei foi.

Obiceiuri de Paști.

Germanii au păstrat obiceiurile stră-moșești cu mai multă tenacitate și fidelitate ca toate celelalte popoare creștine chiar și eșerolțul religiei creștine. Sârbarea solisticiului s'a prefăcut în strălucirea luminei de pe pomul de Crăciun, sârbarea păgână de primăvară a zeitei Ostaria cu mesele încercate dela Paști s'a continuat în oul, epurele, pogăcea Paștilor. Ei, zeitei luminei și primăverii, i-a fost dedicat oul, simbolul creării și al fecundității. Solului îi iute de picior, epurelui, i'a atribuit credința poporului aducerea oului.

În Prusia de est se fac în Joia mare un fel de colaci, numiți după ziua aceea; fiecare lucrător capătă câte unul, greu de 2 punți, dela stăpânului sau. Oc-laci aceștia ca o roată se pot reduce, ce privește forma lor, la »Roata soarelui», reparația soarelui deștepător și dător de viață, în cinstea căruia se ținea vechea sârbare a Ostariei.

În Anglia se consumă acești colaci, »hot cross buns», în Vinerea patimilor.

Un alt obicei (în Prusia de est și în Pomerania) îi face pe copii să meargă din casă în casă; și cântă cântece de Paști și capătă în schimb ouș și slănină. »Șunoca de Paști» cu ouș și găluște formează la bogat și sărac prânzul din Dumineca Paștilor. Și obiceiul »aducerea apei de Paști» s'a păstrat aici până în ziua de azi; tot așa în Suedia. Înainte de răsăritul soarelui se duo fețele pentru a lua apă dintr-o vale sau riu, fără ca să le fie permis a vorbi ceva. Folosită ca apă de spălat, cred că

le dă o înfățișare plăcută și un teint curat.

În Capi au aflat o aplicare mai poetică pentru mărădile primăveratice. Și aici se produce înverzirea în mod măștrist cu câteva săptămâni înainte. Earba se pune în pivniță; aici, la întunec, crește și se face lungă și deasă. În Joia mare se duo fețele și împodobesc cu această earbă momentul lui Christos.

Un obicei particular îi face pe Capezi să prindă cât mai multe peseri. În Dumineca Paștilor le aduc la biserică, în cârpă, în buzunar, sub haină, în mână. Cîrpițul, bătaia din aripi se aude tot mai tare. Atunci se aude din gura preotului »surrezită» (a înviat), cu răspunsul »vere surrezită» (adevărât c'a înviat) și sute de păsărici mici zboară în sus, înspre ferestrele deschise, ca ajungând în aerul liber să preamărească pe creator.

Frumos e și obiceiul de a cere un fel de ertare pentru greșelile făcute de-așupra. Un amulet mic, neînsemnat, compus din un pătrat împietit din salcie albă se vără pe acuns în buzunarul celui-ce a fost supărat sau vătămă-t cu țință sau neștiință în decursul anului. Obiceiul acesta se află și în Suedia, unde masa e întinsă în ziua de Paști pentru ori-cine.

Momentul cel mai sârbătoresc al Paștilor e în Rusia la miezul nopții de Sâmbătă spre Duminecă. La 12 ore, după o rugăciune tainică, zice metropolitul »surrezită». Deodată cu răspunsul »vere surrezită» se deschide »poarta de aur» a altarului, singura dată acum în anul întreg și în momentul acesta cad toți îngenunchi, în biserică, pe stradă, mic și mare, rugându-se. Un moment într'a-dever grandios. Imbrăcați în haine sârbătorești nu se uită nime la vreme, noroiu, fiecare ține o luminare în mână, care se aprinde în același moment. Singerea ei e împreunată, după-oum crede poporul, cu mari nenorociri.

Un alt obicei, cultivat cu multă plăcere de copii, e următorul: Îndată după Crăciun se taie mărădile tinere, mai ales de mesteacăn, și se pun în vase cu apă pe cuptor, ca să mugurească. Mărădile acestea cu mici muguri înverșiți se leagă în Dumineca Paștilor în formă de măturici, cu cari bat apoi, des de dimineață, pe cei-ce dorm.

Fiecare Rus petrece sârbătorile în stricată »ourățenie». Bărbații, femeile și copiii, câinii și mățele fac mai antăiu o »baie rusească», din care ies, luind de-o rogeată strălucitoare, spălați curat și ca renăscuți. Ouș roșii și în alte colori sînt schimbate între ei și fiecare e dator să primească »sărutarea de Paști» adică întreita sărutare (în numele sfîntei Treimi) fără nici o fasolire; grădinarul, servitorul, servitoare sărută pe stăpânii lor, soldatul pe împărat. g. a. m.

Întruna din multele mele călătorii am petrecut odată sârbătorile Paștilor într-o mănăstire. Era o mănăstire de călugărițe, cari se îndeletniceau cu creșterea fetelor din familii mai de frunte, pregătindu-le în parte pentru lume, în parte pentru biserică.

Obiceiul postului era observat cu stricteță, dar' pentru aceea traiul fu foarte bun; într'adever »bucătăria» era atât de perfectă, gustoasă și variată, încât nu se simțea lipsa cărnii de loc. În timpul postului toate icoanele din mica și dragălașa capelă a mănăstirii erau acoperite, ear' altarul imbrăcat cu negru. În săptămâna patimilor totul ia o înfățișare de adănc, sârbătorească intristare. În Joia mare maica stăriță începu spălarea picioarelor, și doaprezese săraci au prânzit în mănăstire. În Vinerea patimilor s'a făcut în capelă înmormântarea, și mamele priveghiau pe rënd. În timpul »agoniei», între orele una și trei, capela fu întunecată de tot, numai în fața crucii răspundeau câteva lumini o lumină slabă. Priveghia a ținut toată noaptea. Duminecă dimineața veni stărițul la slujbă și după sfîntirea mie-lului și a oușlor cercetă toate chilile stropindu-le cu apă sfîntită și rostind obicinuitele rugăciuni implora binecuvântarea cerească. În refectoriu se afla o masă așternută cu multă măiestrie cu mielul de Paști, cu pogăcea de Paști, cu poame și tot felul de lucruri gustoase. Toate fură binecuvântate, ca la anul viitor să de-a rosde imbelugate spre binele și folosul oamenilor, întru preamăritrea lui Dumnezeu.

După obiceiul vechiu și minunat sârbescă Evreii religioși din toată lumea, întru amintirea veacului a eliberării lor din robia egipteană, sârbătorează Paștilor (Passa), care formează temelia sârbării Paștilor la cele dintăiu comunități

judeo-creștine. Cine a avut vreodată ocaziune a asista într-o familie evrească la această seară sârbătorească nu va pute să resimie farmecul adevărat religios și poetic al acestei sârbări solemne. Familia întreagă, rudeniile și oaspeții se adună în jurul mesei, frumos așternută și încercată cu multe bunătăți de-ale mănăcii. Capul familiei cetește din »Hagada» despre străbunii lor, despre minunatele istorisiri egiptene, cântări festive și rugăciuni. El e imbrăcat cu haina sa albă, de moarte; celalalt cu vestimintele de sârbătoare. Lângă pânea nedospită se vād diferite mănăci sim-bolice, cari se împart între asistenți, roștindu-se rugăciunile corespondătoare. Rădăcina ridicată de mare simbolizează durerea amară; un aluat de mere, migdale și must de smeură simbolizează lutul, din care solavii din Egipt trebuiau să facă cărămizi; oul, acest însemnat simbol al creării, al fertilității, nu lipsește nici de pe masa Evreilor.

Obiceiul de-a căuta oușle, care face plăcere și bucurie atât bogăților cât și săracilor, și care e cultivat cu stăruință de casa domnitorului german, după căt ătiu eu numai în Germania e răspândit. Într'alte țări se mulțumește lumea a-și cina ouș. Lucrul principal aci e bucuria de-a pute da ceva, sentimentul înălțător de-a căuta oușle, care face ne umple inima de bucurie, ne dă viață nouă, speranța încolecte de nou în noi și Dumnezeu va face să și înflorească și rodească, dacă îl cerem ajutorul sau. Spre El să ne îndreptăm cugetele noastre!

M. N. Z.

Cântec de laudă.

Părinte de sus,
Cu fiul Ius,
Cu duhul tău sfânt și ceresc,
Treime 'ntrupată într'unul
Ce 'n veac Dumnezeu ești, preabunul,
Pe tine, cântând, te măresc!

Iavor nesecat de lumină,
Coboară o rază senină
În sufletul meu, —
Cu glasul îndurării
Fă capăt întristării
Și chinului greu.

Tu ierți pe 'ngenunchiatul
Ce-a îpășit pământul,
O, mare Dumnezeu!
O, spune-mi eterne cuvinte,
Ca 'n taina bisericii sfinte
Să-ți cânt mărire, să-ți cânt mereu.

Părinte de sus,
Cu fiul Ius,
Cu duhul tău sfânt și ceresc,
Treime 'ntrupată într'unul
Ce 'n veac Dumnezeu ești, preabunul,
Pe tine, cântând, te măresc!

Alexandru Vasile.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan.
Proprietar: Pentru »Tipografia», societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Mătasă grea „Bast“

dela fl. 9.90 până la 43.25 pentru stafa de o haină completă. Se trimite franco și plătită de vamă direct. Colecțiune de mustre se trimite cu returnarea poștei.

31 2-3

G. Henneberg,

fabrică de mătasă, ZÜRICH.

Pentru Ischias, podagră, reumă, fracțiuni de oase și morburile, ce urmează acestora, oferă vindecare sigură renum. isvóre calde, sulfuroase și sărate din

Băile-Herculane.

Loc de petrecere pentru persoane princiare în Carpați-sudici, aer de munte bogat în ozon. — Cele mai mari comodități. — Prețuri moderate. — Public foarte distins. — Legături escelente de tren. — Prospecte trimite gratuit

Directiunea.

155 2-10

Apa amară

Francisc Iosif

e unicul mijloc de curățire, cu gust plăcut.

— Se capătă în tot locul. —

Friedrich Baumann,

Sibiu, str. Cisnădiei 2, lângă hotelul „Împăratul Romanilor”
recomandă

noutăți ieftine de sezon,

obiecte de modă, manufactură, albituri și
mărfuri cu cotul,

între cari tepiche, covoare, materii de vestimente de dame,
bluse, parisoare și ploiere, articli de bicicliști și turiști etc

Deposit în comisiune

la

Ferdinand Baumann, țesătorie premiata în Sebeșul-săsesc
cu prețuri originale de fabrică per cassa.

Cu prețuri de boltă conform preț-curentului ilustrat

albituri de lână normale originale
singur veritabile 146 2-6

ale profesorului Dr. Jaeger

din fabrica singur concesionată și premiata în diferite rinduri a lui

Fii W. Benger în Bregenz.

Fondat la anul 1863.

Primul, cel mai mare și mai bogat deposit de monumente
al lui

IOSIF ROUBISCHEK sen., petrar,

Piața gării nr. 4.

Recomandă p. t. public depositul seu foarte bine asortat cu

cruci de peatră, petri pentru morminte și monumente
din peatră nășipoasă,

diferite soiuri de marmoră, granit de Silesia, Bohemia și Suedia,
syenit, andesyt granit, Labrador etc., — cari se vënd toate cu

prețuri foarte reduse, fiind depositul prea înărcat și aflându-mă
și eu în vîrstă înaintată.

Gravarea inscripțiunilor se execută frumos și foarte ieftin.

Lucruri de petrar din material tare și bun cu prețuri de tot moderate.

Schițe cu indicarea prețului se trimit gratis și franco.

Solicitând binevoitoarele comande semnez

cu distinsă stimă

Iosif Roubischek sen.

144 4-6

Instiințare!

La indemnul ziarului »Sieb.-D. Tageblatt« nr. 8847 din 24 Ianuarie a. c.
subscribul îmi iau permisiunea a aduce la cunoștința onor. public, că la
1 Mai a. c. voi da vicață unei întreprinderi pentru

cloace și ducerea gunoiului

pentru-ce rog pe p. t. public să mă spriginească din toate puterile.
Instiințări pentru ducerea gunoiului pe restimp de un an sau un
semestru, se primesc deja de acum. Prețurile se vor stabili după învoeală
foarte ieftin. Pentru înlesnirea onor. mei clienți voi face la timpul
seu cunoscut unde se află locuri de instiințare. Pentru serviciu real și
punctual mă voi îngriji în modul cel mai bun. Cu stimă

Gustav Stuchlich,

strada Turnului nr. 5.

154 2-8

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

136 8-

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și înviează pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se
aparat vindecă boale da împrejurării că acest
vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie,
împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli, tuiuri de ureche, bătăie de inimă,
sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală
la mîni și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influență, insomnie, epilepsia, circula-
ția neregulată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă
prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurșe din toate părțile lumii cari
prețnesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient,
care în decurs de 45 zile nu se va vindeca l-se retrimită banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat
șidarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul
meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta« de care-ce »Cisul-Volta« atît în Germania
cît și în Austro-Ungaria a fost oclios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere
cunoscut, apreciat și cerceat. Deja înfăințarea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndecsebi

Prețul aparatului mare e Cor. 6.—

Prețul aparatului mic e Cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sînt mai vechi de 16 ani. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espediție din centru și locul de vînzare pentru țeară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/III.
colțul strada Kálmán.

Vin (Riessling)

de cea mai bună calitate, e de vînzare,
dela 100 litre în sus, pe lângă prețuri
moderate. Informațiuni la administra-
țiunea acestei foi.

Epilepsie.

Cine suferă de epilepsie, cărci,
și alte morburii de nervi se ceară o
broșură referitoare la aceste.

Se trimite gratuit și francat prin
Schwanen-Apotheke,
Frankfurt a. M. 680-52

Cereți

lista de prețuri cu multe ilustrațiuni despre
articli de igienă 140 5-26

gratis și franco.

Etablissement pentru articli de igienă

Wien, I., Rothenthurmstr. 16

Hermann Schwarzmantel.

Cine voește

a cumpăra bijuterii de tot felul,
de aur sau de argint
orologe de părete cât și de buzu-
nar dela cele mai ieftine până la cele
mai fine, lanțuri și inele de aur și
de argint după fasonul cel mai modern,
cu prețurile cele mai moderate, cât
și în rate lunare cât se poate de fa-
vorabile, se se adreseze la

Gerber Henric,

juvelier,
158 2-6 Brad, piața principală.

Indispen-
sabil
pentru
dame

Frumseța femeiască

Cel mai bun
cosmetic
pentru
frumseță

poate fi câștigată, potențată și manținută
prin esecelentul și cel mai sigur preparat,
care chimicește e curat, nu conține nici
mercuriu, nici plumb, e absolut nestrică-
cios și neunsuros

al lui Földes

Crema-Margareta.

Brevetată prin lege!

Această universal renumită pomadă de
obraz delată după câteva zile pistruale,
petele de ficat, jubrutele, carii de piele (mit-
esser) și celelalte necurățenii de piele. Ne-
tezeste sbărcelile, crețele, urmele vîrsatului
și dă obrazului o culoare albă, lucie și
delicată.

Prețul: un borcan mic 1 cor., unul mare
2 cor., Pudră-Margareta 1 cor. 20 bani,
Săpun-Margareta 70 bani, Pastă de dinți
Margareta 1 cor., Apă de obraz Mar-
gareta 1 cor.

Cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte
a prețului expediază inventatorul:

C. von FÖLDES,
farmacist în Arad.

Se capătă în toate farmaciile, droguerie și
parfumeriile.

Depozite în Sibiu
la Parfumeria și fabrica de săpun Gustav
Meltzer, precum și la apotecarii Carl Arz,
Karl Henrich, I. C. Mol-
nár, Karl Müller, Erwin
Rummel.

Falsificatorii
vor fi
urmăriți
judecătorește

Efect
grabnic
miraculos

Bărbaților tineri și bătrâni

se recomandă scrierea apărută de curînd
în ediție nouă și înmulțită a consilierului
med. Dr. Müller asupra 23 27-52

Sistemului nervos

și

sexual zdruncinat

cum și asupra tămăduirii acestuia.

Se trimite în cuvertă după primirea
prețului de 1 cor. 20 bani în marce postale.

Curt Röber, Braunschweig.

VERZEICHNISS
aller 55.000 Gewinn-
Der größte Gewinn im glücklichen Falle

1.000.000 Kronen.

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt:

Kronen

1. Prämie mit 600000

1. Gov. 400000

1. 200000

2. 100000

1. 90000

2. 80000

1. 70000

2. 60000

1. 50000

1. 40000

5. 30000

3. 25000

3. 20000

3. 15000

36. 10000

67. 5000

3. 3000

487. 2000

803. 1000

1528. 500

140. 300

84450. 200

4850. 170

4850. 130

100. 100

4850. 80

3350. 40

55,000 Gov. u. Pr. 14.459,000

in Beirage

Noroc deosebit la TÖRÖK.

Mulți, mulți s'au făcut fericiți prin noi!

Peste 10 milioane cor. au câștigat
iubiții nostri mușterii dela noi.

Loteria cea mai bogată în șanse, din toată
lumea, e loteria noastră de clase reg. ung. privl.
care în curînd va începe de nou. Din

110.000 LUSURI 55.000
se sortese

cu câștiguri în bani, deci jumătate câștiguri din
suma losurilor, conform conspectului de câștiguri
alăturat.

De tot vine trasă la sorti enorma sumă de
patrusprezece milioane 459.000 coroane în timp
de numai 5 luni. Întreaga întreprindere stă sub
controla statului.

Prețul, conform planului, pentru losurile
originale la cl. I. este:

pentru o optime (1/8) fl. — 75 sau cor. 1.50

„ un pătrar (1/4) „ 1.50 „ „ 3.—

„ o jumătate (1/2) „ 3.— „ „ 6.—

„ un los întreg (1) „ 6.— „ „ 12.—

și se vor trimite cu rambursă, ori pe lângă pri-
mirea înainte a prețului. Planuri oficiale gratis.

Comande pentru losuri originale rog a se trimite
până la

27 Aprilie a. c.

cu deplină încredere la

A. Török & Comp.,

cassă de schimb (bancă)

Budapesta,

în Ungaria cea mai mare întreprindere

pentru vînzarea în detal a losurilor

loteriei de clase.

Despărțimintele loteriei de clase ale

colecturii noastre principale:

Centrala: **Theresienring 46 a.**

1. **Waltzerning 4.** 147 2-8

2. **Museumring 11.**

3. **Elisabethring 54.**

Bilet de comandă spre folosire.

St. d. A. Török & Comp., colectorii principali, Budapesta.

Rog să trimiteți pentru I. cl. original de al loteriei de clasă reg. ung. priv. și planul oficial.

Prețul în cor. } nu veți încasa cu rambursă } A se șterge ceea-ce } nu e de lipsă.

Adresa osută. } urmează cu mandat postal. }

„Omoritor de insecte” neîntrecut.

Cumpărați „numai în sticle”.

Se află în Sibiu la d-nii:

Julius Ballmann,

Johann Billes,

F. Binder,

Julius Frenk,

Elias Eduard,

Ludwig Fuchs,

A. R. Grell, 152 1-18

Gustav Gürtler,

Ludwig Gürtler,

Friedr. Homm,

Fritz Homner,

Franz Jahn Söhne,

Victor Jaurnig,

Johann Michael Klein,

J. B. Misselbacher,

J. C. Molnar, apotecar,

E. Rummel, apotecar.

G. Scheyding,

Johann Schneider,

Rudolf Schuster,

Josef Schwarz,

Georg Serfözö,

Carl Tartler,

Franz J. Wagner,

Wilhelm Wazek,

Josef Zimmermann.

Afară de acestea mai sînt depozite

în tot locul unde sînt espuse placate.

PAGLIANO-SYRUP

PURGATIV PENTRU SANGE,

preparat dela anul 1838

de prof. **Girolamo Pagliano,**

Florența, via Pandolfini (Italia). 135 9-26

Deposit pentru espedare: Farmacia Brachetti, Ala. Tirolul de sud

Pentru tipar responsabil Iosif Marcell.